NATAŠA I KNJIGA

napisala: Tamara Vrbanović

Ljutito sam pritiskao dugme dizala, ali nije se događalo ništa. Opet se pokvario. Krenem stubištem i poželim da se naš stan nalazi u prizemlju, a ne na sedmom katu. Preskakivao sam stubu po stubu. Nakon trećeg kata sam se umorio i zadihan zastao. Krenem polako dalje.
Na petom katu na vrhu stubišta ugledam Natašu. Nije me primijetila. Sjedila je na stubi i čitala knjigu. Zbunjeno sam je gledao. Njezino lice posuto pjegicama razvuklo se u osmijeh. Smiješila se knjizi. Oči su joj se širile i skupljale od uzbuđenja dok je čitala. Očito je uživala.

„Kako nekomu može biti zabavno čitati?" pomislio sam u nevjerici.

– Bok, Nataša! – rekoh glasno i preskočih nekoliko stuba.
– O, bok, Jurice! – odvrati Nataša zaklopivši knjigu i spustivši je pokraj sebe.
– Što radiš? – upitam svjestan gluposti svog pitanja jer sam znao da čita.

Nataša me pogleda kao da sam pao s Marsa, što vjerojatno i jesam.
– Ništa, samo čitam – promrmlja tiho.
– Da, ali zašto ovdje na stubištu? – pokušao sam popraviti dojam prvog pitanja.
– Pa... kao što znaš, dizalo ne radi, a baš se vraćam iz knjižnice. Sjela sam ovdje da se malo odmorim i počela čitati knjigu. Zaboravila sam na vrijeme. Zanimljiva je. – rekla je pokazavši knjigu.

Gledao sam Natašu ravno u oči. Tek sam sad primijetio da su njezine oči zelene sa žutim točkicama. Kad se nasmiješila, na obrazima su joj se pojavile dvije jamice.

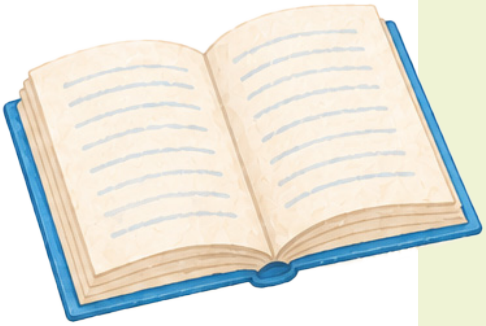
Pričala je o knjizi koju čita s tolikim uzbuđenjem da sam i ja poželio pročitati je. To sam naglas i rekao.

– Možemo otići zajedno u knjižnicu. – rekla je pogledavši me u oči.
– Kada? Sada? – blentavo sam upitao.
– Da, sada! – reče ona razvukavši lice u osmijeh.

I sam ne znam kako i kada, ali već sam bio s Natašom u knjižnici i u ruci držao ne jednu, nego tri knjige. Na povratku zastali smo na petom katu da se odmorimo. Otvorio sam knjigu i počeo čitati. U tom smo položaju Nataša i ja dočekali moju mamu koja se vraćala s posla. Čitao sam puna dva sata bez prekida. Što reći? Zavolio sam čitanje zbog Nataše ili Natašu zbog čitanja. Nije važno. Ali sad čitam i uživam u njezinu društvu.

OZNAČI TOČAN ODGOVOR/ODGOVORE.

1. Gdje je Jurica ugledao Natašu?

a) u knjižnici

b) na stubištu

c) u dizalu

d) ispred zgrade

2. Po čemu je Jurica zaključio da Nataša uživa u čitanju? (Dva su točna odgovora.)

a) Smiješila se knjizi.

b) Stalno je gledala na sat.

c) Oči su joj se širile i skupljale od uzbuđenja.

d) Brzo je zaklopila knjigu.

3. Kako se Juričin odnos prema čitanju mijenjao tijekom priče? Spoji crtom vremenski tijek radnje s odgovarajućim opisom.

NA POČETKU PRIČE	Poželio je pročitati Natašinu knjigu.
U SREDINI PRIČE	Nije razumio kako čitanje može biti zabavno.
NA KRAJU PRIČE	Čitao je dva sata i uživao u čitanju.

4. Što je kod Nataše potaknulo Juricu da i sam poželi pročitati knjigu?

a) Rekla mu je da mora više čitati.

b) Oduševljeno je pričala o knjizi.

c) Poklonila mu je svoju knjigu.

d) Rekla mu je da će dobiti bolju ocjenu.

5. Što se dogodilo kad su Jurica i Nataša otišli u knjižnicu?

a) Jurica nije pronašao nijednu zanimljivu knjigu.

b) Jurica je posudio jednu knjigu.

c) Jurica je uzeo čak tri knjige.

6. Što nam ova priča poručuje?

a) Čitanje možemo zavoljeti čitanjem zanimljivih knjiga.

b) Čitanje možemo zavoljeti gledajući kako drugi u njemu uživaju.

c) Svatko mora čitati najmanje dva sata dnevno.

d) Knjige su zanimljive samo ako ih čitamo s prijateljima.